

Резолуција 1503 (2003.)

коју је прихватио Савет безбедности на својој 4817. седници,
28. августа 2003.

Савет безбедности,

Подсећајући на резолуције 827 (1993.) од 25. маја 1993., 955 (1994.) од 8. новембра 1994., 978 (1995.) од 27. фебруара 1995., 1165 (1998.) од 30. априла 1998., 1166 (1998.) од 13. маја 1998., 1329 (2000.) од 30. новембра 2000., 1411 (2002.) од 17. маја 2002., 1431 (2002.) од 14. августа 2002. и 1481 (2003.) од 19. маја 2003.,

Имајући у виду писмо генералног секретара упућено председнику Савета безбедности од 28. јула 2003. (S/2003/766),

Одајући признање Међународном кривичном суду за бившу Југославију (МКСЈ) и Међународном кривичном суду за Руанду (МКСР) за важан допринос у постизању трајног мира и сигурности у бившој Југославији и Руанди и напретку који су остварили од свог оснивања,

Имајући у виду да је важан предуслов остваривања циљева зацртаних у стратегији за окончање рада МКСЈ-а и МКСР-а пуна сарадња свих држава и то посебно у хапшењу свих особа које су још на слободи, а против којих су подигнуте оптужнице на МКСЈ-у или МКСР-у,

Поздрављајући кораке које су предузеле државе на Балкану и оне у регији Великих језера Африке да би унапредиле сарадњу у хапшењу свих особа које су на слободи, а против којих су на МКСЈ-у и МКСР-у подигнуте оптужнице, но изражавајући забринутост због чињенице да неке државе још увек нису осигурале пуну сарадњу,

Подстичући државе чланице да размотре могућност доношења мера против појединаца и група или организација које помажу оптуженима да остану на слободи и да и даље избегавају привођење правди, укључујући мере којима се жели ограничити могућност путовања и замрзнути средства тим појединцима, групама и организацијама,

Подсећајући и најенергичније *потврђујући* изјаву председника Савета безбедности (С/ПРСТ/2002/21) од 23. јула 2002. којом се даје подршка стратегији МКСЈ-а на основу које ће истраге бити завршене до краја 2004. године, сви првостепени поступци до краја 2008. године, а комплетан рад Суда до 2010. године (Стратегија окончања рада МКСЈ-а) (С/2002/678), с тим да ће се Суд у свом раду концентрисати на кривично гоњење и суђење највишим вођама које се сумњиче да су најодговорнији за злочине у оквиру надлежности МКСЈ-а, док ће суђења оних мање одговорних бити пребачена на одговарајуће надлежне националне судове уз јачање способности тих судова да обављају тај посао,

Подстичући МКСР на израду детаљне стратегије по узору на Стратегију окончања рада МКСЈ-а, како би се предмети који се односе на оптужене средњег и нижег ранга могли пребацивати на одговарајуће надлежне националне судове, укључујући судове у Руанди, како би се МКСР-у омогућило да оствари свој циљ окончања истрага до краја 2004. године, све првостепене поступке до краја 2008. и комплетан рад Суда до 2010. године (Стратегија окончања рада МКСР-а),

Имајући у виду да горепоменућа стратегија окончања рада ни на један начин не мења обавезу Руанде и земаља бивше Југославије да спроводе истраге које се односе на оптужене којима се неће судити на МКСЈ-у и МКСР-у и да предузму одговарајуће

радње у вези са подизањем оптужница и кривичним гоњењем, имајући истовремено на уму да МКСЈ и МКСР имају примат над националним судовима,

Имајући у виду да је јачање националних правосудних система од кључне важности за функционисање правне државе опћенито, а поготово за спровођење стратегије окончања рада МКСЈ-а и МКСР-а,

Имајући у виду да је основни предуслов за остваривање циљева стратегије окончања рада МКСЈ-а хитно оснивање, под покровитељством Високог представника, и што скорије функционисање посебног Вијећа при државном суду Босне и Херцеговине (у даљњем тексту: "Вијеће за ратне злочине") којем ће МКСЈ потом упућивати оптужене нижег и средњег ранга,

Уверен да МКСЈ и МКСР могу најефикасније и најекспедитивније испунити свој задатак ако сваки од њих има свог тужиоца,

Поступајући у складу са Главом ВИИ Повеље Уједињених нација,

1. *Позива* међународну заједницу да у склопу стратегије окончања рада судова помогне националним јурисдикцијама да повећају своју способност кривичног гоњења у предметима који ће бити пребачени са МКСЈ-а и МКСР-а те подстиче председнике, тужиоце и секретаре МКСЈ-а и МКСР-а да развијају и унапреде своје "оутреацх" програме;
2. *Позива* све државе, посебно Србију и Црну Гору, Хрватску и Босну и Херцеговину, као и Републику Српску у Босни и Херцеговини, да појачају сарадњу и пруже сву потребну помоћ МКСЈ-у, поготово да се Радован Караџић и Ратко Младић, као и Анте Готовина и сви остали оптужени приведу на МКСЈ, те позива ове и све остале особе против којих је на МКСЈ-у подигнута оптужница да се предају МКСЈ-у;
3. *Позива* све државе, посебно Руанду, Кенију, Демократску Републику Конго и Републику Конго да појачају сарадњу и пруже сву потребну помоћ МКСР-у, укључујући помоћ у вези са истрагама које се односе на Руандску патриотску војску и напорима да се Фелициен Кабуга и сви остали оптужени доведу пред МКСР, те позива овог и све остале оптужене против којих је подигнута оптужница на МКСР-у да се предају том Суду;
4. *Позива* све државе да сарађују са Међународном криминалистичком полицијом (МКП-Интерпол) како би особе против којих су на МКСЈ-у и МКСР-у подигнуте оптужнице биле ухапшене и пребачене на те судове;
5. *Позива* донаторе да подрже рад Високог представника за Босну и Херцеговину на оснивању посебног Вијећа на државном суду Босне и Херцеговине које ће судити на основу оптужби за тешке повреде међународног хуманитарног права;
6. *Тражи* да председници МКСЈ-а и МКСР-а и њихови тужиоци, у својим годишњим извештајима Савету Безбедности, образложе своје планове о спровођењу стратегија окончања рада МКСЈ-а и МКСР-а;
7. *Позива* МКСЈ и МКСР да предузму све мере како би завршили истраге до краја 2004. године, све првостепене поступке до краја 2008. године и како би окончали свој рад 2010. године (стратегичка окончања);
8. *Одлучује* да се члан 15 Статута Међународног кривичног суда за Руанду мења и замени одредбом из Додатка И ове резолуције, те тражи да генерални секретар именује тужиоца МКСР-а;
9. *Поздравља* намеру, коју је генерални секретар навео у свом писму од 28. јула 2003. године, да се Савету безбедности достави име гђе Царле Дел Понте као кандидата за тужиоца МКСЈ-а;
10. *Одлучује* и даље активно решавати ово питање.

Додатак I

Члан 15
Тужилац

1. Тужилац је одговоран за истрагу и кривично гоњење особа одговорних за тешка кршења међународног хуманитарног права почињена на територији Руанде и грађана Руанде одговорних за таква кршења почињена на територији суседних држава у раздобљу од 1. јануара 1994. до 31. децембра 1994. године.
2. Тужилац делује независно као засебни орган Међународног суда за Руанду. Он не сме тражити ни примати упутства ни од које владе нити било којег другог извора.
3. Тужилаштво се састоји од тужиоца и другог квалификованог особља зависно од потребе.
4. Тужиоца именује Савет безбедности на основу предлога генералног секретара. Тужилац мора бити особа високих моралних квалитета и поседовати највиши степен стручности и искуства у вођењу истрага и гоњења у кривичним предметима. Тужилац има мандат од четири године и може бити поновно изабран. Услови службе тужиоца одговарају условима службе подсекретара Уједињених нација.
5. Особље Тужилаштва именује генерални секретар на препоруку тужиоца.